

Tarih: 07.07.2010

Sayı: 2010/6727

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlköğretimden Ortaöğretime geçişte, Ortaöğretimden de Yükseköğretime geçişte uygulanan sınavlar; okulları, öğrencileri, bu okullarda görev yapan öğretmenleri ve bu öğrencilerin velilerini baskı altına almış, okul dışında sınavlara hazırlık çalışmaları okuldaki eğitimin önüne geçmiştir. Bu durum Türk Milli Eğitiminin genel amacı olan, Türk Milletinin bütün fertlerini, Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek; Beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek; ilkesi ile bağdaşmamaktadır. Bu durumun sürdürülmesi geleceğimiz için tehlikeli sonuçlar doğuracaktır. Bu ve ekteki gerekçelerle; Anayasamızın 98'inci; Türkiye Büyük Millet Meclisi iç tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri uyarınca meclis araştırması açılması için gereğini önemle arz ve teklif ederiz.

1. BEYTULLAH ASİL - ESKİŞEHİR
2. MEHMET ŞANDIR - MERSİN
3. OKTAY VURAL - İZMİR
4. MEHMET GÜNAL - ANTALYA
5. ERTUĞRUL KUMCUOĞLU - AYDIN
6. SÜLEYMAN NEVZAT KORKMAZ - ISPARTA
7. MUSTAFA KEMAL CENGİZ - ÇANAKKALE
8. RECEP TANER - AYDIN
9. ALİ UZUNIRMAK - AYDIN
10. REŞAT DOĞRU - TOKAT
11. AHMET DURAN BULUT - BALIKESİR
12. ALİM İŞİK - KÜTAHYA
13. MÜMİN İNAN - NİĞDE
14. DURMUŞALİ TORLAK - İSTANBUL
15. HÜSEYİN YILDIZ - ANTALYA
16. KAMİL ERDAL SİPAHİ - İZMİR
17. OSMAN ERTUĞRUL - AKSARAY
18. KADİR URAL - MERSİN
19. ŞENOL BAL - İZMİR
20. YILMAZ TANKUT - ADANA
21. EMİN HALUK AYHAN - DENİZLİ
22. SÜLEYMAN LATİF YUNUSOĞLU - TRABZON
23. MUSTAFA KALAYCI - KONYA
24. AHMET ORHAN - MANİSA
25. İSMET BÜYÜKATAMAN - BURSA
26. NECATİ ÖZENSOY - BURSA
27. MEHMET AKİF PAKSOY - KAHRAMANMARAŞ
28. MUHARREM VARLI - ADANA
29. HAKAN COŞKUN - OSMANİYE
30. HASAN ÖZDEMİR - GAZİANTEP
31. BEHİÇ ÇELİK - MERSİN
32. ABDÜLKADİR AKCAN - AFYONKARAHİSAR
33. MEHMET SERDAROĞLU - KASTAMONU
34. KÜRŞAT ATILGAN - ADANA
35. YILDIRIM TUĞRUL TÜRKEŞ - ANKARA
36. RIDVAN YALÇIN - ORDU
37. AKİF AKKUŞ - MERSİN
38. MİTHAT MELEN - İSTANBUL
39. MUSTAFA ENÖZ - MANİSA
40. ERKAN AKÇAY - MANİSA
41. CEMALEDİN USLU - EDİRNE
42. HASAN ÇALIŞ - KARAMAN

GEREKÇE: İlköğretimden Ortaöğretime geçişte, Ortaöğretimden de Yükseköğretime geçişte uygulanan sınavlar, ilk ve orta öğretimi baskı altına alarak okullarda eğitim ve öğretimin tamamen sınav merkezli olarak yapılmasına neden olmaktadır. Öğretmen çaresizlik içinde derslerde, sınavda çıkacak soruları göz önüne alarak konuları belirlemekte, asgari ortak bir genel kültür vermek suretiyle onlara kişi ve toplum sorunlarını tanımak, çözüm yolları aramak ve yurdun iktisadi sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunmak bilincini ve gücünü kazandırmak gayesini ve öğrencilerin bir bütün olarak gelişimini göz ardı etmek zorunda kalmaktadır. Öğrenciler hayatlarına yön verecek kararları sınavlardan alacakları puanlara dayandırmakta, çaresizlik içinde sınavlara odaklanmaktadır. Sosyal, sportif, sanatsal ve kültürel bir etkinliğe zaman ayırması güçleşmektedir. Sınav kazanmak öğrencilerden çok ailelerin önceliği haline geldiğinden bu tür etkinliklere çocuklar yönlendirilmemekte, Çocukları yönlenmek istediklerinde de onlara engel olmakta buda öğrencilerin sosyal ve psikolojik gelişimlerini olumsuz etkilemektedir. Pek çok öğrenci yüksek düzeyde kaygı, stres çaresizlik, bitkinlik, fiziksel ve psikolojik rahatsızlık, davranış bozukluğu gibi sorunlar yaşamaktadırlar. Ailelerin çocuklardan tek beklentisi sınavlara hazırlanmaları olduğundan çocukların evde rutin olarak yapmaları gereken, beslenmeleri, odalarının düzen ve temizliği de dahil olmak üzere pek çok iş, anneler tarafından yapılmaktadır. Bu nedenle öğrenciler, hayatları boyunca gerekecek ev ve el işleri ile ilgili becerileri kazanamamaktadırlar. Sorumlu bir yetişkin olmak için gerekli beceriden yoksun kalmaktadırlar. İlköğretim okullarımızın başarısı öğrencilerinin ne kadarının fen liselerine ne kadarının Anadolu liselerine yerleştirdiği ile ortaöğretim okullarımızın başarısı da kaç öğrencisini üniversiteye yerleştirdiği ile ölçülmeye başlamıştır. Hatta bu da yeterli olmamış hangi üniversitelere öğrenci yerleştirdiği ile ölçülür hale gelmiştir. Hal böyle olunca okullarda öğrencilerini sınavlara hazırlık amacı ile kurulan özel dershanelere erken yaşlardan itibaren yönlendirmeye başlamışlardır. Velilerinde birinci önceliği çocuklarının en iyi okulları kazanmasını istemeleri olunca bunun üzerine de İlköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretimdeki yapısal dengesizlikler, eşitsizlikler ve yetersizlikler eklendiğinde, örgün eğitim sisteminin dışında kocaman bir sınava hazırlık sektörünün oluşmasına ve her geçen gün biraz daha büyümesine neden olmaktadır. Bu sektörün öğrencileri sınava hazırlamaktan başka bir gayesi olmadığından öğrencilerin gelişmesine ciddi bir katkı vermemektedirler. Buna rağmen örgün eğitim için harcanan kamu kaynağına yakın bir kaynak bu alana harcanmaktadır. Sınava hazırlık, ailelerin ekonomik güçlerine bağlı olarak satın alabildikleri ya da satın alamadıkları bir eğitim hakkı haline gelmiştir. Toplumun bu sınav sisteminin adil ve eşit olmadığı yönündeki algısı, toplumun adalet ve eşitli duygularını ve değerlerini olumsuz etkilemektedir. Toplumun adalet duygusunun korunması ve geliştirilmesi devletin temel görevleri arasında olmasına rağmen bu görevin devlet tarafından yerine getirilmemesi aleyhlerine oluşan eşitsizlikler nedeni ile, dar gelirli kesimlerde ve genel olarak sınav sisteminden zarar gören kesimlerde adalet ve eşitlik duygularının zedelenmesi ile eğitim sistemine ve devlete olan güven zaafa uğramaktadır. Sınavlarda başarılı olamayacağını ve eleneceğini düşünen öğrenciler arasında okuldan ayrılmalar artmakta ve bu öğrenciler eğitim sisteminin dışına çıkmaktadır. Okullarımızın ve öğretmenlerimizin başarısının, sınav kazanan öğrenci sayısı ile ölçülüyor olması nedeni ile bütün öğrencilerin kurtarılamayacağı bir düşünceye kapılıp seviye grupları oluşturarak, yüksek puan alacak öğrencilere odaklanır ve çoğu zaman daha alt başarı düzeyindeki öğrencileri göz ardı etmelerine neden olmaktadır. Öğrenciler de ilköğretim ve orta öğretim programlarında yer alan, fakat sınav soruları içinde yer almayan görsel sanatlar, teknoloji ve tasarım, müzik, beden eğitimi gibi derslerin gereksiz olduğunu ya da bu dersleri gerekli görseler bile, sınava hazırlık amacıyla bu derslerin yapılmaması gerektiğini düşünmeye başlamışlardır.